
Na přijímačky v teplákách

Na přijímačky v teplákách

Umění namalovat portrét nebo dokázat, jak daleko doskočí - to čeká na studenty u tzv. talentovek

Propiska a papír. To je obvyklá výbava pro přijímací zkoušku na vysokou školu. Zaškrťování odpovědí v testu nebo počítání příkladů ale nejsou zdaleka jediné prostředky, jak se ke statusu vysokoškoláka probíjovat. Na některé přijímačky si musíte přibalit štětky, pár povídek nebo třeba tretry.

Kluci dělali shyby, my jsme musely vyšplhat na laně. Pak jsme všichni běželi 1000 m," vzpomíná na svou přijímací proceduru Dana, studentka Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově. Kromě testu z matematiky a cizího jazyka musela projít také prověrkou z fyzické kondice. "Náročnost nebyla přemrštěná," hodnotí absolventka víceletého gymnázia, která léta cvičí karate. "Největší problém byl protivítr a potom najít východ ze stadionu," dodává s nadsázkou budoucí vojačka.

Nejen vědomosti rozhodují

Výkonnost tělesné schránky není jediným neobvyklým kritériem pro vstup na vysokou školu. Ačkoliv se tyto instituce obvykle soustředí na cizelování mozkových závitů, existují výjimky potvrzující pravidlo. Nejexotičtějšími přijímacími zkouškami se tradičně vyznačují umělecké školy. Není divu, líhně umělecké špičky patří k nejvýběr ovějším - nehlásí se na ně každý a neuspěje téměř nikdo. Přijímacím martyriem si tedy projde jen promile absolventů středních škol, zato o něm vznikají někdy přímo děsivé zkazky.

"Kamarádi mě strašili, že budu muset předvést pračku při ždímání," popisuje své obavy z přijímacích zkoušek na herectví Radmila, která se letos hlásila na katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU. "Nakonec to tak hrozné nebylo," směje se amatérská herečka, která už studuje pražskou Filozofickou fakultu. Průběh přijímací procedury na DAMU se však s jejími zkušenostmi z "fildy" nedal srovnat.

První část zkoušky zkoumala fyziku a cit pro rytmus: "Hráli nám na klavír různě rychlé melodie různého taktu a my jsme měli chodit do rytmu nebo třeba tančit valčík." Následoval přednes poezie a zpěv. "Porotci nám zadávali emoce, s nimiž máme připravenou báseň přednést. Někdo dostal za úkol recitovat, jako bychom báseň říkali hluché babičce, jiný zase, aby předvedl recitaci opilého."

"Několikahodinovou zkoušku završilo předvádění monologů a hereckých etud s rekvizitou. Nezapomenutelná byla etuda jednoho kluka s pávní, ze které dokázal udělat tenisovou raketu, pádlo i třeba zrcadlo," popisuje Radmila, které se letos průnik mezi studenty múz nepodařil.

Zatímco u většiny přijímaček je člověk skryt za svým jménem nadepsaným na hlavičce papíru, popřípadě vyjde z anonymity až při "ústních", u uměleckých disciplín musí jít často s kůží na trh od samého počátku. "Přijímačky trvaly čtyři dny. Napřed jsme malovali portrét, aby se zjistilo, jestli vůbec umíme kreslit," vzpomíná studentka Akademie výtvarných umění v Praze Bára. "Pak jsme měli volně tvořit na témata "zády k vodě" nebo "uvnitř a vně." Pedagogové průběžně obhlíželi práci uchazečů a v závěru si mohli některého z nich vybrat, přestože se třeba původně hlásil k jinému vyučujícímu.

Tvořivost jako nutný předpoklad

Některé umělecké obory si s propiskou a papírem vystačí, ale ani jejich přijímačky nelze označit za typické. "Do prvního kola jsem musel poslat tři povídky, dva filmové rozborů a jeden námět na film," popisuje přijímací proceduru pražské FAMU budoucí student scenáristiky Ondřej. "Na místě jsme pak měli napsat rozbor filmu, který nám promítli, a povídku na zadané téma." Kromě tvůrčích disciplín museli budoucí scenáristé zvládnout i vědomostní testy. "Ptali se třeba na pět známých filmových dvojic režisér-herečka," vzpomíná Ondřej.

Kreativní část obsahují také přijímací testy pro budoucí novináře. Během iniciačního obřadu na katedru žurnalistiky Karlovy univerzity musí uchazeč prokázat nejen znalosti češtiny, světového jazyka a všeobecný přehled. Musí také umět výstižně zkrátit text, sloučit slovní spojení "stálý předplatitel" do jednoslovného spisovného výrazu nebo napsat text do bubliny kresleného vtipu. "Nejdůležitější je, správně si přečíst zadání," radí studentka žurnalistiky Iva.

V druhém kole následuje přezkoušení z literatury (například rozdíl mezi romány A. Jiráska a Z. Wintera), přeptání na motivaci ke studiu a vylosovaná otázka, která se může týkat téměř čehokoliv. "Vytáhla jsem si sport a v té chvíli

jsem věděla, že přijímačky udělám," vzpomíná Iva, "povídali jsme si s komisí o fotbalovém Euru." Její kolegové museli zapřemýšlet na příklad o evropské integraci nebo o československém tisku před rokem 1989.

Přístupná exotika

Podstatně méně známé, ale o to neobvyklejší názvy oborů nalezneme na filozofických fakultách. Přijímací zkoušky na sinologii, mongolistiku nebo koreanistiku jsou ale schůdné i pro ty, kteří příslušnou řečí neumí ani pozdravit. Stačí jim ovládat dva světové jazyky (v případě mongolštiny je nutná pasivní znalost ruštiny), disponovat předpoklady pro filologické studium a mít načtenou literaturu "okolo". Pak už nic nebrání výletům za skutečnou exotikou nejenom tou nepříjemnou "přijímačkovou".

Stránka vzniká ve spolupráci s redaktory studentského serveru